

FOTOGRAFE MARIJN FIDDER IN DE PRIJZEN

Wie is Marijn Fidder

Marijn (24) heeft jarenlang in onze wijk Drielanden gewoond. “Eind 2020 ben ik naar Zwolle verhuisd. Mijn ouders wonen nog wel steeds in Drielanden. In Drielanden ben ik ook opgegroeid en eigenlijk heb ik altijd gewoond in het huis waar ik ook ben geboren. Tijdens mijn tussenjaar, toen ik ook werkte aan de Kinderkankerserie, werkte ik een tijdje achter de kassa bij de lokale Jumbo. Soms verkocht ik dan weleens een krant waarvoor ik zelf een foto maakte, dat vond ik altijd wel grappig.”

Fotograferen boven kantoorbaan

Marijn heeft niets met een kantoorbaan. “In 2017 stopte ik wel overwogen met mijn studie grafisch vormgeving, omdat ik het verschrikkelijk vond om de hele dag op een kantoor te zitten. De muren kwamen op me af en liever ging ik op pad om te fotograferen. Na mijn fotoserie ‘Stoute Cellen’, over kinderkanker, besloot ik verder te gaan in de fotografie en hiervan mijn werk te maken. Een jaar later ontmoette ik Jasper Doest die sindsdien mijn mentor is. Van hem steek ik veel op en ben hem daar heel dankbaar voor. Het liefst werk ik aan mijn eigen documentaire fotoprojecten. Ik vind het niet alleen interessant om mensen te ontmoeten, maar grijp de kans aan om hen in mijn hart te kunnen sluiten, zodat ik hun verhaal nog beter kan neerzetten. Naast mijn werk voor de landelijke kranten, werk ik toch het liefst voor zorgorganisaties en NGO's.”

Avontuur op Lesbos

“De eerste keer dat ik naar het Griekse eiland Lesbos ging was in januari 2020. Ik was aan het werk voor de hulporganisatie Gain. Daar ontmoette ik een gezin waar ik bevriend mee raakte en daar heb ik eigenlijk altijd contact mee gehouden.

Moria januari 2020

Op de nacht van de brand stuurde de vader van het gezin, Hassan, mij foto's en filmpjes van de brand en dat ze op de vlucht waren. Hij vroeg mij of ik de stem van hun verhaal wilde zijn en dus besloot ik meteen een ticket te boeken.

Daar ontmoette ik het vierjarige meisje Zahar, die ik vond onder een afdakje op de parkeerplaats van een supermarkt in Mytilini. Op de parkeerplaats was het een chaos. Het vluchtelingenkamp Moria was net afgebrand en mensen zochten wanhopig naar een plek waar ze konden slapen. Kinderen speelden er tikkertje, terwijl de volwassenen probeerden een dak te knutselen van plastic en zich warm probeerden te houden met dekens. Bij de ouders van Zahar schoof ik aan en probeerde te vragen hoe het met ze ging en waar ze vandaan kwamen. Maar ze spraken gebrekkig Engels, maar maakten me duidelijk dat ze voor de Taliban uit Afghanistan waren gevlucht.”

Vluchtelingen op zoek naar een onderkomen

Prijs als podium voor trieste werkelijkheid

In de fotowedstrijd van National Geographic Channel in de categorie 'Mens', ontving zij een glazen bokaal. De foto deed haar ook persoonlijk veel. "Nu begrijp ik waarom het veel mensen raakt. De brand in het vluchtelingenkamp was weliswaar aangestoken, maar de meeste gezinnen - en zeker de kinderen - wilden helemaal niet wéér moeten vluchten. Het beeld van het slapende meisje, midden in deze chaos-situatie, daar kun je eigenlijk alleen maar bij denken 'het is nooit de schuld van de kinderen.'

De winnende foto

Belangrijker vind ik dat het mooi is dat het verhaal over Zahar en de vluchtelingen op Lesbos door deze prijs een podium krijgt.” Inmiddels haalde zij de media: RTL Nieuws en Tijd voor Max.

Plannen heeft ze nog genoeg

“Er zijn genoeg misstanden, maar ook (mooie) verhalen te vinden. Ik kom altijd zo intens veel mooie mensen tegen in mijn werk. Mensen en hun verhalen intrigeren me en ik vind het prachtig om hun verhaal recht te mogen doen door samen met hen te werken aan een fotoverhaal. Ik zou nog heel veel meer belangrijke verhalen willen vastleggen in de toekomst.”

*Tekst Lex Schuijl
Foto's Marijn Fidler*